

ה"ט 56590/08/20 - טלי בן שבו נגד יפה אילוז, פרוספר אילוז

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 56590-08-20 בן שבו נ' אילוז ואח'

לפני כבוד השופטת הבכירה רים נדאף

המבקשת טלי בן שבו

נגד

המשיבים

1. יפה אילוז

2. פרוספר אילוז

פסק דין

1. זוהי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. ניתן צו במעמד צד אחד והיום התקיים דיון במעמד הצדדים.
2. המבקשת טוענת כי עברה לפני מספר שבועות להתגורר באותו מבנה בו מתגוררים המשיבים, ומאז מטרידים אותה המשיבים ומתייחסים אליה בצורה מאיימת, כשהמשיב, שהוא יו"ר וועד הבית מנסה לקבוע לה גבולות, כיצד לנהוג וכיצד לא. המשיב אף לקח לבנה של המבקשת את האופניים.
3. המשיבים טענו כי מאז שהמבקשת עברה למבנה לפני שלושה שבועות והיא ובני משפחתה עושים בעיות, מניחים ברזלים וקרשי עץ בכניסה לבניין תוך השתלטות על שטחים משותפים של כל דיירי המבנה, ולא שועים לבקשותיו של משיב מס' 2 להוציא משם את הדברים שהוא השאיר. המבקשת ומשפחתה מגדלים חמוס כחיית מחמד, שבורחת להם מהבית ועושה את הצרכים בכניסה לבניין, החמוס גם קופץ לתוך המרפסת של דירת המשיבים ועושה שם את צרכיו ומטריד את המשיבים.
- האופניים של בנה של המבקשת הושארו בכניסה לבניין, והמשיב מס' 2 תוך מילוי תפקידו כיו"ר הוועד האמון על ניקיון וסדר במבנה ובשטחים המשותפים, פנה בהודעת ווצאפ לכל הדיירים וביקש מהם לפנות מהכניסה לבניין את כל החפצים האישיים שלהם, חלקם נענו לבקשתו והיתר לא נענו, אז הוא שם את כל מה שהושאר באותו שטח בעגלת סופר מרקט והניח את זה ליד פחי האשפה, ובכלל זה את האופניים, שלא ידע שהם שייכים לבנה של המבקשת.
4. מדברי הצדדים היום וכן מהבקשה של המבקשת עולה כי יחסי השכנות בין שתי המשפחות עלו על שרטון מתחילת הדרך לצערי, והם עכורים ומתוחים.
5. אני מקבלת את טענת המבקשת כי משיב מס' 2 נקט בהטרדה מאיימת בעת שזרק למעשה באזור פחי האשפה את האופניים של בנה. גם אם המבקשת השאירה את האופניים בכניסה למבנה, לא היה רשאי המשיב להיפטר מהאופניים בצורה בה נעשה הדבר, תוך גרימת עוגמת נפש רבה לבנה הקטין של

עמוד 1

המבקשת.

יתר טענות המבקשת כנגד המשיבים יש לדחות, מאחר והוכח בפניי כי נעשו ניסיונות אמיתיים מצד המשיבים לקבל את פניהם של משפחת המבקשת בצורה יפה, ואין שום פסול בכך שהמשיב כיו"ר הבית יסביר למבקשת ומשפחתה את כללי ההתנהלות וההתנהגות בשטחים המשותפים של המבנה. כן אין פסול בכך שמשיב מס' 2 יבקש מהמבקשת ובעלה כי ישמרו על הסדר והניקיון בכניסה למבנה, ולא יניחו שם חפצים, קרשים או ברזלים, וכן לא ישתלטו על השטחים המשותפים.

6. הוכח בפניי כי המבקשת ומשפחתה לא שומרים על כללי הסדר וההתנהגות במבנה באופן שמטריד את מנוחת דיירי המבנה, ובכללם המשיבים.

אם המבקשת בחרה לגדל כחיית מחמד חמוס, עליה לגלות אחריות בכך שלא תוציא אותו מחוץ לביתה, לא תאפשר את בריחתו לדירת המשיבים, ולא תוציא אותו לשטחים המשותפים ותתיר לו לעשות את צרכיו שם. גם לא היו רשאים המבקשת ובעלה להשאיר בפתח המבנה קרשי עץ וברזלים בטענה שבחגי תשרי בכוונתם להקים שם סוכה.

חשוב לציין כי ב"כ המבקשת בתום הדיון הסכים למתן צו גם כנגד המבקשת, ללא הגשת בקשה מצד המשיבים.

7. לסיכום, אני מותירה את הצו על כנו, והופכת אותו לצד הדדי שיחול על שתי המשפחות, ואשר יהיו בתוקף למשך שלושה חודשים.

אין צו להוצאות.

8. **המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים ותסגור את התיק.**

ניתן היום, י"ד אלול תש"פ, 03 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.